

Круговерть

Тетяна Булат

Людина зерно в руки ніжно брала,
В земельку у сиру легенько клала.
Вляглось зерно, огорнуте землею,
І умостилося, зігріте нею.

Лише подумало, що може засинати,
Як з середини почало щось проростати.
Маленький паросток із зернятка пробився
І потягнувся, і благословився.

Весь час, що всім Господь дає щоденно,
Той пагін ріс під сонечком блаженно.
Перетворивсь на славний колосок
Й почули люди поля голосок.

Там хор достиглого в квітках колосся
Виводить звуки багатоголосся.
І закликає на обжинки люд,
Щоб не дарма минув їх славний труд.

Пройшли жнива і золота пшениця
Вже ароматно пахне у світлиці.
Людина покуштує обережно
Відчує Господа любов безмежну.

І зерно в руки ніжно візьме знову,
Піде людина в пору світанкову,
Посіє, щоб колосся наливалось,
Життя щоб на землі не перервалось!